

Webcast: Et nyt paradigme i det nye år, ugentlig dialog med Helga Zepp-LaRouche

Onsdag den 27. december 2023

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Institutet. Jeg er Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært i denne uge. Du kan sende spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.com.

På trods af betydelig diplomatisk aktivitet var der ingen våbenstilstand i juleperioden, ingen våbenhvile, intet pusterum fra det igangværende bombardement af det palæstinensiske folk i Gaza. Du, Helga, udsendte en erklæring, "Gør sværd til plovjern", som er lagt ud på Schiller Institutets hjemmeside, og i løbet af juleweekenden kom der opfordringer fra en række religiøse ledere, inklusive pave Frans, som krævede våbenhvile og en fredelig løsning. Lad mig starte med at spørge dig, hvad er betydningen af disse opfordringer, og hvad skal der nu til for at bringe en ende på denne igangværende konflikt?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vigtigheden er en generel udbredt bevidsthed om, at medmindre vi gør noget ved det militærindustrielle kompleks' voksende magt, selv hvis vi stopper krigen i Gaza eller krigen i Ukraine, så vil de finde en anden krig, som de har fundet mange krige før – Afghanistan, Irak, Syrien, Libyen og omkring 55 krige rundt om på kloden, hvor det militærindustrielle kompleks er involveret i at tjene masser af penge ved at sælge masser af våben; og selvom jeg ikke reducerer hele den økonomiske teori om det

finansielle system og det neoliberale system til ideen om det militær-industrielle kompleks, mener jeg alligevel, at det er korrekt at hævde, at det er den neoliberale models sidste fase i at skabe penge og profitmaksimering. Jeg havde engang en meget kær ven i Indien, J.C. Kapur, som plejede at kalde dette for "pansret forbrugerisme". Og hvis du husker det, tror jeg, det var Bush Sr., der i forbindelse med en af Irak-krigene, jeg tror, det var den anden Irak-krig, sagde, at USA var nødt til at gøre dette for at beskytte (citat) "den amerikanske livsstil", hvilket betyder, at USA tilhører det, de i Rusland kalder "den gyldne milliard". Og at den fortsatte fattigdom for mange milliarder mennesker i verden bliver opretholdt ved simpelthen at have et system, hvor kun nogle nationer tidligere fik lov til at forarbejde råmaterialer, at have merværdiproduktion, og at der på den måde blev opretholdt et system, som holdt kolonialismen i hævd i hundreder af år, og selv efter den såkaldte uafhængighed af de tidligere kolonistater fortsatte kolonialismen med at eksistere.

For at opretholde dette system, som kun tillader velfærd og profit for en relativt lille del af befolkningen, nemlig spekulanterne, dem, der enten er direkte involveret i det militærindustrielle kompleks eller i de relaterede finansielle selskaber, som driver disse militærfirmaer på Wall Street og i City of London, er det systemet, der genererer disse krige og øger drabene for profittens skyld. Så jo mere man ser på det, jo mere man tænker over det, er det meget tydeligt, at det gamle krav fra Bibelen, fra Esajas 2:4 om, at "de skal smede deres sværd om til plovjern og deres spyd til beskærerkrøge; folk skal ikke løfte sværd mod folk, og de skal ikke mere lære at føre krig". Det er meget, meget relevant, for al denne militære produktion indebærer ren destruktion af fysisk velstand. Og selv præsident Eisenhower sagde i sin tale den 16. april 1953, "The Chance for Peace", til American Society of Newspaper Editors, at hvert fly, der produceres, hver bombe, der produceres, tager noget væk fra folket i form af hospitaler, børnehaver og andre nyttige ting.

Så jeg tror, det er kommet til et punkt, hvor vi virkelig må kræve, at det militærindustrielle kompleks bliver omstillet, at disse firmaer, som til dels har ekstremt højteknologiske kapaciteter, kan producere noget nyttigt! Det eneste, man skal gøre, er at træffe den politiske beslutning om at gøre det, og så tage nogle designingeniører og fortælle dem: "Her er kapaciteterne, hvor lang tid tager det at omstille dem og producere, i stedet for F-35, F-15, F-16 bombefly eller missiler eller andet militært udstyr, hvad tager det at omstille disse industrier til at producere hurtige togsystemer, der kan køre 350 km/t, snart 600 km/t, som kineserne gør, eller andre nyttige ting, herunder virkelig højteknologi inden for det nukleare område? Med andre ord kunne man bruge al denne produktionskapacitet til at producere det, der er så påtrængende behov for i verden.

Det kræver dog en politisk mobilisering, for det vil ikke være en frivillig handling fra ejerne af det militærindustrielle kompleks at gøre dette, men i betragtning af at samfundet er ved at falde fra hinanden, tror jeg, at der vil være en voksende efterspørgsel. Og derfor skrev jeg mit julebudskab blot ved at tænke på det, og så blev jeg ekstremt opmuntret, da jeg lyttede til Angelus-bønnen, pavens "Urbi et Orbi"-budskab til jul, hvor han kom med præcis den samme pointe: Han sagde, at folk er nødt til at vide, hvem der tjener på disse militære produktioner, fordi det går ud over deres velfærd. Så han havde præcis den samme opfordring til at nævne navnene på det militærindustrielle kompleks og til at gøre sværd til plovjern. Så jeg blev meget opmuntret, og der er naturligvis mange kristne grupper, som Pax Christi i Amerika, der allerede i et stykke tid har fremført dette argument i stærke vendinger. Men jeg tror, at vi nu er ved at nå det punkt, hvor forbindelsen mellem den forfærdelige ødelæggelse, der foregår i Gaza, som det er utroligt at tænke på, at det skulle ske i vores tid, eller endda situationen i Ukraine, som også bliver mere og mere forfærdelig dag for dag, og det må høre op. Og vi er nødt til at lave en verdensomspændende mobilisering langs

disse linjer, hvad jeg sagde i mit julebudskab, og hvad pave Frans tydeligvis helt uafhængigt også valgte at gøre til sit emne.

Så jeg vil bede jer om at tage disse tre, mit julebudskab; vores korte folder, hvor vi siger, hvem der styrer det militærindustrielle kompleks fra Wall Street, og hvad der skal gøres for at omstille det; og det lidt længere faktaark, så I kan tage disse tre stykker information og hjælpe med at sprede det så vidt som muligt, og slutte jer til vores mobilisering for at gennemføre denne form for forandring.

SCHLANGER: Denne erklæring er tilgængelig på hjemmesiden: Den hedder "Det militær-finansielle kompleks svulmer op på blodpenge fra krige"; og dit "Julebudskab fra Helga Zepp-LaRouche: Gør sværd til plovjern!" findes også på Schiller Instituttets hjemmeside.

Nu, hvor vi fortsætter med samme emne, har vi en note fra en seer i Ohio, som refererede til udtalelsen fra de israelske forsvarsstyrkers stabschef Herzi Halevi, som sagde, at krigen vil fortsætte i mange måneder, dette på trods af FN's Sikkerhedsråds resolution, på trods af at USA fortæller israelerne, at de snart bør afslutte den. Han stillede spørgsmålet: "Har FN's Sikkerhedsråd nogen magt til at håndhæve det?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, ikke som sådan. Vi har tidligere set, at USA gentagne gange nedlagde veto mod resolutioner om en våbenhvile, og medmindre der kommer et massivt politisk pres fra primært USA, men også fra resten af verden, tror jeg desværre ikke, at FN's Sikkerhedsråd har sådanne beføjelser.

Men jeg tvivler på, at dette vil fortsætte i mange måneder, først og fremmest fordi situationen på stedet er så absolut alvorlig, at FN-organisationer som Verdenssundhedsorganisationen, Verdens Fødevarer- og Landbrugsorganisation oplyser, at der er hundredtusinder af

mennesker, hvis ikke 2 millioner, der er ramt af en akut hungersnød! Med andre ord er det mennesker, der ikke har noget at spise i morgen, i overmorgen, måske en lille smule på tredjedagen, og så ingenting igen, indtil de sulter. Sådan kan det ikke fortsætte i månedsvis: Enten sker der en ændring, eller også er der tale om en fuldstændig eliminering af alle palæstinensere, der bor i Gaza – det er det, vi ser på! Og det er ikke gået ubemærket hen i resten af verden. Tænk bare på alle de islamiske lande i verden, alle de arabiske lande, og ikke kun det, men hele det Globale Syd betragter det, og hvad ser de? De ser på den ene side, hvad IDF gør, men alle, der tænker en lille smule over det, indser, at intet af dette ville ske, medmindre USA ville give den økonomiske, militære og politiske støtte.

Og jeg tror, at det, der allerede er sket, er – jeg ved ikke, hvad det rigtige ord er – image, skade, det er de mildest mulige ting, jeg kan beskrive. Dette er en plet, som ikke vil forsvinde. Der er allerede mange artikler i mange dele af verden, som siger, at dette er et tegn på USA's undergang. Hvis der ikke sker nogen forandring indefra i USA, kan det meget vel være det. Der er naturligvis så mange andre faktorer: Der er den umiddelbare fare for en udvidelse af krigen; Yemens angreb på skibe i Det Røde Hav; vindstød og træfninger mellem israelere og Hizbollah i nord; og så de amerikanske angreb i Irak, som den irakiske regering protesterede kraftigt imod. Så det hele er en krudttønde, og derfor er forslagene om fredelige forhandlinger for at bringe dette til en afslutning, som heldigvis også cirkulerer, ligesom Egypten har fremsat et forslag; Så er der et forslag, som kun blev offentliggjort af en afsides palæstinensisk hjemmeside, og som så blev samlet op af en israelsk hjemmeside, men det indeholder en hel række krav – en pause, en udveksling af fanger, og der, meget vigtigt, nævnes lederen af PFLP Ahmed Saadat og den palæstinensiske leder, som nu har siddet i fængsel i 20 år, Marwan Barghouti, som er anerkendt af hele det internationale samfund, men især af alle de

palæstinensiske fraktioner, at han bør løslades i den næste fangeudveksling som den eneste person, der kan forene palæstinenserne og få en aftale, der fører til en fredelig løsning.

Så vi bør helt sikkert alle diskutere dette spørgsmål om Barghouti, behovet for at få ham løsladt, som et tegn, et symbol på håb om, at en diplomatisk løsning er mulig. Så jeg vil bede jer alle om at deltage i vores kampagne for at kræve ham løsladt, fordi han er en person, som helt sikkert er respekteret, og det ville være et tegn på, at der kan findes en løsning.

SCHLANGER: Vi havde et par stykker, der skrev ind og spurgte om Marwan Barghouti, og det har du lige svaret på. Men det er også bemærkelsesværdigt, at din mand allerede i 2004, da han første gang blev fængslet, sagde, at hans løsladelse ville være tvingende nødvendig for at have en fredspartner fra den palæstinensiske side. Og det er sandsynligvis derfor, han er blevet holdt i fængsel.

Du nævnte tidligere problemet med kolonialisme. Vi har et spørgsmål, der lige er kommet ind: "Mener du, at USA fungerer som en kolonialistisk supermagt?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg tror, det er noget i den retning, for USA kontrollerer lige nu i høj grad NATO; de kontrollerer EU. Den Europæiske Union har mistet al suverænitæt (hvis den nogensinde har haft nogen). Og naturligvis er det USA's rolle, der bliver anerkendt som håndhæver af IMF, Verdensbanken og lignende ting.

Lad mig nu bare sige dette: Det er nu den 27. december, og det betyder, at der om fire eller fem dage, den 1. januar, vil ske en fuldstændig ændring i den strategiske situation. Det er den dag, hvor Rusland overtager formandskabet for BRIKS-Plus: Det bliver BRIKS-10, som omfatter Etiopien, Egypten, Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater og Iran. Det betyder en

stor forandring. Den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov har udtalt, at det nye BRIKS ikke vil være en formel organisation med et sekretariat og et bureaukrati, men at det i lang tid vil være en sammenslutning, hvor hver nation kan bevare sin egen identitet, sin egen suverænitet, sin egen måde at gøre tingene på, sin egen vej til udvikling: Men de vil arbejde sammen om et nyt paradigme for udvikling af alle. Og på BRIKS-topmødet den 22.-24. august havde allerede 40 lande fra det Globale Syd udtrykt interesse for snart at blive medlem, og det er kun et spørgsmål om hastigheden og de nærmere regler for integrationen, men det er ved at ske.

Efter min mening er der et tektonisk skift i gang, og jeg tror, at folk i Vesten, som stadig er vant til eurocentrisk arrogance, hvilket inkluderer USA, som trods alt er en slags forlængelse af den europæiske civilisation, at dette eurocentriske syn er fuldstændig forældet. Det betyder ikke, at alle fortalere har indset det, men resten af verden bevæger sig meget, meget hurtigt i en anden retning: De vil have en retfærdig økonomisk verdensorden, og for eksempel har den indiske udenrigsminister Subrahmanyam Jaishankar lige nu, siden mandag, besøgt Moskva, og han mødtes med mange mennesker fra mange samfundslag, herunder en fælles pressekonference med udenrigsminister Lavrov. De understregede den ekstreme betydning af de russisk-indiske relationer, og at det er en meget vigtig hjørnesteen i det fremtidige nye paradigme. Dette på trods af, at de såkaldte vestlige demokratier har gjort en enorm indsats for at få Indien med i demokratiernes lejr. Men det har ikke fungeret: Indien er et uafhængigt land, som helt åbenlyst handler i traditionen fra den Alliancefri Bevægelse (NAM), og de har et dybt venskab med Rusland.

Mange, mange afrikanske lande siger også, at de har et dybt venskab med Rusland, som vil blive lige så dybt igen, som det var under Sovjetunionen, fordi disse lande indser, hvem der er deres venner, og hvem der giver noget i virkeligheden, og hvem der bare snakker og holder søndagsprædikener.

Så jeg tror, at det kommende år, selvom jeg ikke afviser faren – faktisk er farerne utrolige – ikke desto mindre er der all mulig grund til håb, for når flertallet af verdens befolkning bevæger sig på en samordnet måde, i en anden retning, og siger, at de ønsker at opbygge et retfærdigt nyt verdenssystem, der giver mulighed for udvikling for alle, tror jeg, at det er ustopeligt. Det eneste, der kan stoppe det, er Tredje Verdenskrig, men den mulige anstifter af en sådan krig bør tænke sig om en ekstra gang, for de ville heller ikke overleve den – så det er måske ikke så god en idé.

Men jeg finder grund til optimisme, for jeg tror, at historien er ved at nå et punkt, hvor 500 eller endda 600 års kolonialisme er ved at være slut, og jeg tror ikke, at det kan gøres om.

SCHLANGER: Vi har også et spørgsmål om faren for verdenskrig fra en seer i Thailand, som skriver: "Jeg har hørt om Thukydid-fælden som den potentielle årsag til krig mellem USA og Kina. Jeg har hørt det fra mange eksperter, herunder Chas Freeman. Hvad er Thukydid-fælden, og gør den en krig mellem USA og Kina uundgåelig?"

ZEPP-LAROUICHE: Tja, ikke nødvendigvis. Thukydidfælden er opkaldt efter den græske historiker Thukydid, som for første gang udviklede ideen om, at når en ny magt er på vej frem, så ser den magt, der bliver overgået, det som sin vitale interesse at føre krig mod denne opstigende magt. Og han diskuterede dette i forbindelse med den peloponnesiske krig mellem Spata og Athen, der som bekendt var begyndelsen på delingen af Grækenland, som det aldrig rigtig er kommet sig over. Det er referencen, og der er omkring 12 tilfælde i historien, hvor en opstigende magt erstattede den tidligere topmagt, og det førte til krig, og der er omkring 4 tilfælde, hvor en sådan opstigen fandt sted uden at føre til krig. Det er der nogle, der gør til en teori, som om det ville være en naturlig ting.

Nu, i atomvåbnenes tidsalder, hvor USA er den næststørste atomvåbenmagt, er Kina meget hurtigt ved at blive den største økonomiske magt, mens de militært stadig er meget bagud. Men på grund af deres strategiske forhold til Rusland kompenseres der på en måde for det.

Det bør stå klart for alle, at hvis det nogensinde kommer til krig mellem USA og Kina, så er det så godt som verdens undergang. For det er atomvåbnenes logik, at ikke bare ét våben vil blive brugt, men et stort nok arsenal til at forårsage udryddelsen af den menneskelige art. Xi Jinping har netop holdt en tale i forbindelse med 130-året for Mao Zedongs fødsel, hvor han sagde, at Kina under ingen omstændigheder vil tillade en løsrivelse af Taiwan, og at landet hele tiden vil presse på for en fredelig genforening, men han gjorde det også meget klart, at de, der tilskynder til en mulig løsrivelse af Taiwan, ikke har nogen chance for at gøre det uden at få de ekstreme konsekvenser at føle.

Nu tror jeg, vi befinder os i en meget farlig dynamik, fordi den tyrkiske udenrigspolitiske komité netop har stemt for, at Sverige kan blive medlem af NATO. Det vil nu sandsynligvis på kort sigt føre til en afstemning i det tyrkiske parlament. Præsident Erdoğan er meget imod det, men i Sverige – jeg fik det at vide i dag af nogle af vores venner fra Sverige – er der en debat om, at en krig mellem NATO og Rusland, der omfatter svensk territorium, vil finde sted inden for fem år, og i Finland er der dukket lignende stemmer og artikler op, der siger, at det kun vil tage to år, før man har en krig mellem NATO og Rusland, der involverer Finland.

I Tyskland er der en tænketank, nogle skribenter, nogle helt uansvarlige (jeg er nødt til at beherske mit sprog, for jeg bliver virkelig meget vred, når jeg læser ting, som kun kan føre til civilisationens ødelæggelse!), og så siger disse såkaldte eksperter: Ja, vi skal have en fuldstændig mentalitetsændring i Tyskland, vi skal have en militarisering af hver eneste pore i samfundet; vi skal diskutere

krigsmilitariseringen i klubberne, i byrådene, i delstatsparlamenterne, alle aspekter af samfundet skal gøres opmærksomme på, at vi snart kan have blodige lig, der bæres gennem landsbyerne igen i forbindelse med en krig mod Rusland.

Det er så uansvarligt! Derfor kan jeg kun bede jer alle, alle vores seere og forhåbentlig venner, om at gå sammen med os i en mobilisering om, at denne fremgangsmåde er vanvittig, fordi den vil føre til ødelæggelsen af hele den menneskelige art! Der er ingen grund til at være en fjende af Rusland eller Kina eller det Globale Syd! Og alternativet til denne form for militarisering af samfundet er præcis det, vi talte om i begyndelsen: Omstillingen af det militær-industrielle kompleks, og det vil naturligvis kun ske, hvis der er nok kræfter i civilsamfundet, der kræver det, såsom landmænd, fagforeningsfolk, iværksættere, offentlige embedsmænd, alle slags mennesker skal virkelig tilslutte sig denne idé: Er vi den menneskelige art? Er vi intelligente nok til at forhindre vores egen udryddelse, eller er vi ikke? Derfor mener jeg, at vi virkelig skal være ekstremt bevidste om, at den nuværende idé om "militarisering" af alle aspekter af samfundet er absolut selvmorderisk og bør erstattes af idéen om samarbejde mellem alle nationer i det nye paradigme.

SCHLANGER: Du kan få Helga Zepp-LaRouches "Julebudskab: Gør sværd til plovjern!" på Schiller Instituttets hjemmeside. Og også faktaarket om, hvad det militærindustrielle kompleks er, og hvad det finansierer, og hvor dine skatte kroner går hen i stedet for til infrastruktur, sundhedspleje, uddannelse og nationens generelle velfærd.

Jeg har et spørgsmål til dig, Helga, fra Pat, som refererer til rygterne om et muligt Wall Street-krak i begyndelsen af året. I dag meddelte de tyske bankmyndigheder, at det tyske banksystem er fyldt med stort set værdiløst papir, og EU forsøger at finde ud af, hvordan man kan redde bankerne. Hvad tænker du om, hvad vi står over for med det finansielle system i den kommende tid?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at både de amerikanske banker og også de tyske banker, som Bundesbank nu har indrømmet, ligger inde med urealiserede tab. Der er en meget høj rente, både i USA og i mindre grad i Europa, men stadig meget høj, og det devaluerer mange af de aktiver, som blev købt til en bestemt markedsværdi, og når renten stiger, mister de værdi, og hvis de solgte dem, statsobligationer og obligationer, ville de få meget færre penge og afskrive tab. Og det kan de ikke, så derfor beholder de dem i bøgerne, som om de stadig ville være værdifulde papirer.

Dette er tydeligvis et problem, som ikke forsvinder. Realøkonomien er ved at kollapse, ikke så meget i USA, men i Tyskland lider vi stadig under sabotagen af Nord Stream-gasrørledningerne, og nu er den tyske industri ved at kollapse på grund af de høje energipriser. Det vil accelerere.

Jeg kan se, at der vil komme omfattende social uro, for når man truer landmændenes eksistens, som det f.eks. sker i Tyskland, fordi koalitionsregeringen har skåret i tilskuddene til brændstof, og for landmændene er det den røde linje, der gør deres landbrug uholdbart. Så landmændene vil i stor stil rykke ud på gaderne i januar sammen med lastbilchaufførerne og lokomotivførerne, og det vil kun være begyndelsen. Så jeg kan se, at det kommende år, med de aktuelle problemer i det finansielle system og den sociale protest mod de spareforanstaltninger, som de forskellige regeringer gennemfører, vil føre til en meget, meget ophedet situation. Derudover har vi den igangværende af-dollarisering, som er en anden vigtig faktor i situationen.

Så vi sidder på en vulkan med hensyn til det finansielle system, og jeg kan kun sige, at der er en måde at løse det på! Min afdøde mands, Lyndon LaRouches, program med de fire love er absolut anvendeligt på situationen i dag. De udgør til gengæld en del af mine ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og det er den eneste måde, hvorpå vi kan komme ud af denne krise på en fredelig

måde! Det er muligt! Det ville være politisk – det er det, der er så forbløffende – det ville være meget nemt: Alt, hvad man skulle gøre, var – måske ikke at indkalde til en stor offentlig konference i begyndelsen, men man ville have diplomater, der sendte deres følere ud, havde en vis mængde diskussioner blandt regeringerne på forhånd og så blev enige om, at man har brug for den slags reformer, og at vi er nødt til at erstatte konfrontation med samarbejde. Det har både Kina og Rusland erklæret gentagne gange – selv Putin sagde for nylig, at der stadig er mulighed for at finde en måde at samarbejde med Vesten på. Så hvis den politiske vilje kunne mobiliseres, ville det være meget nemt! Men det kræver naturligvis et veluddannet borgerskab, som vil stille politiske muskler bag disse krav.

SCHLANGER: Vi er næsten løbet tør for tid, men jeg har endnu et spørgsmål til dig fra Tyskland: Forudser du en politisk nyorientering i Tyskland, muligvis en stor koalition mellem CDU og SPD? Eller bare et forsøg på at fortsætte med at hutle sig igennem?

ZEPP-LAROUCHE: Der er mange, der kræver et tidligt valg, som Markus Söder, CSU's leder i Bayern, der krævede det; og Friedrich Merz fra CDU har nævnt det. Jeg tror ikke, det kommer til at ske så let, for den nuværende koalitionsregering går tydeligvis mere op i magt end i principper, for ellers ville de ikke have dannet denne regering. De kan ikke få noget igennem. Uenigheden er ved at blive et samtaleemne overalt. Så der kan ske mange ting, som er uden fortilfælde og uventede, virkelig store ændringer, hvorved regeringen kan falde.

Problemet er, at den nuværende opposition ikke rigtig tilbyder et alternativ. CDU/CSU med Friedrich Merz og måske Söder i spidsen har ikke sagt eller foreslået noget, der på nogen måde adskiller sig fra den neoliberale politik. Og netop i dag døde Wolfgang Schäuble – han havde været finansminister i flere år; han havde været medlem af parlamentet i 51 år; han var berømt for at være "Mr. Black Zero", i høj grad opfinderen af

gældsbremsen og havde meget at gøre med Maastricht-kriterierne, alle de politikker, der kvalte den tyske økonomi. Og den ånd er stadig intakt.

Så jeg tror, at vi i det kommende år vil se Die Linke-parlamentsmedlemmet Sahra Wagenknecht annoncere, at hun vil danne et nyt parti. Der er også mange kredse i Tyskland, der diskuterer, at der skal gøres noget helt andet. Alt dette har endnu ikke taget form, men det vil bryde ud i lys lue i det kommende år.

Og jeg kan kun sige, at den eneste måde, hvorpå vi kan håbe på at komme ud af denne krise, er, at vi anerkender, at landene i Europa, og USA for den sags skyld, er nødt til at samarbejde med det Globale Syd, med Afrika, med Latinamerika, med Asien. Det er 85 % af jordens befolkning, og tanken om, at vi i al evighed kan være verdens herskere i en unipolær verden og undertrykke de andre lande – det kommer bare ikke til at ske. Det er forbi, og det kommer ikke tilbage.

Så hvorfor ikke? Hvorfor ikke tage et positivt skridt og sige: Lad os samarbejde med BRI, med BRIKS, med andre organisationer i det Globale Syd, og få venner i stedet for fjender?

SCHLANGER: Tja, Helga, nu hvor vi lige har afsluttet et år, der ser ud til at have været et af de mere dystre år nogensinde, vil jeg gerne takke dig på vegne af vores seere for din fortsatte optimisme og dit budskab om håb. Der er løsninger, som du har påpeget, og der er ingen grund til, at 2024 ikke kan blive et år, hvor disse løsninger kommer i forgrunden, og vi er afhængige af, at især vores seere tager det alvorligt, som du netop har diskuteret. Så tak igen, og vi ses næste år!

ZEPP-LAROUICHE: Ja, vi ses næste år!